

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 24. Iter frustra tentatur ad Chaquensem provinciam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

CAPUT

XXIV.
Iter fructu-
tum ad Cha-
quensem
Provin-
ciam.

*Joannes Fra-
nciscus Oloru
moris.*

*Ignatius Me-
dina in opus
intendit.*

*Mataguaiæ
conciliantur.*

*Expeditio
disturbatur.*

CAPUT

XXV.
Apud Cal-
chaquinos
multa sunt
memorata
digna.

*Pueri cor-
rumptuntur.*

*Christiano-
rum nomina
dolus impo-
sita.*

*Sociorum
constantia.*

Urimba.

Cumbicha.

IN Collegio Sancti Michaëlis apud Tucumanos, relicto tantum Sociis sui desiderio, nam cetera pauperissimus erat, fato præcoei ex mera caritate orto sublatus est Joannes Franciscus Oloru, prosapia nobilis, patria Navatrus, religione insignis, promissarum imprimis virtutum cultor, tam putus & albus, quam nomen gentilium. Animarum lucro indesinenter inhiavit. Ingatum linguam calluit, Tonocotanam missionis Chaquensis candidatos discebat: nam Socii sub idem tempus in Chaquensem provinciam intenti, magno ardore ad Apostolicos labores aspirabant. Ad quam provinciam ex propinquo explorandam, Ignatius Medina, Provincialis misit, Omaguacam contendit: unde Laurentium quomidam Indum, rerum agendarum satis peritum, tentatum misit Mataguarum animos, per quorum terras brevissimus erat in Chaquensem provinciam transitus. Porro Mataguaiæ quatuor oppida habitant, quibus præsunt totidem Casiquii æquali ferme potestate. Eorum nobilissimo Laurentius munericibus Ignatii Medina nomine oblatis, explicatisque adventus sui causis, effecit, ut vicinorum Casiquiorum coventus habetur, in quo post varios utrimque jactos sermones, nemine reluctante, decreverunt est, non tantum Sociorum Jesu adventum æqui bonique consulendum, sed etiam procurandum; & ut id commodissimè fieret, viæ compendium quærendum esse, iterque Omaguacense communibus operis explanandum; rediret itaque Laurentius, & Ignatio Medina referret, dona & postulata Mataguais fuisse acceptissima, & ipsius adventum fore longè gratiorem; expectaret tantummodo dum fese peregrina aquæ in alveum recepissent, tum enim missurum se Omaguacam viarum duces, & commeatū; si Pater ferramenta secum adferret, rem graciam utilēmque genti facturum. Sparso in vulgus Casiquiorum decreto, tanto plebs omnis exiliit gaudio, ut quaquà incederet, gratulationis ergò, Laurentio occurserent. Anus, puellæque, hæ pudori conservando, illæ frigori pellendo, ut Patres vestiaris ligationes procurarent, postulabant. Denique proclivia omnia ad rem bene gerendam videbantur: sed ea res ultra spem non progressa est; nam operariis ad hanc simul & Calchaquinorum provinciam capessendam non sufficientibus, Provincialis adhibito seniorum Patrum consilio, revocato Ignatio Medina, decrevit Calchaquinorum missionem continuandam, & Chaquensem omittendam, quousque Generalis Præpositus mitteret gentem novam in novam messem.

A PUD Calchaquinos dæmon infensos Barbarorum animos in rem Christianam conservare fatigebat, incolarum senioribus, quorum nutus apud juniores imperium est, generis humani hosti obstinate applaudentibus. Gens omnis, præter avitas superstitiones, nihil studiosè obit: pueri, qui ad speciem pii probi que sunt, ubi primùm se ad suos ex nostra disciplina receperint, ne umbrâ quidem probitatis reservatæ, ad perverlos parentum suorum mores deflectunt; adeò verum est, cum bono bonus eris, & cum perverso perverteris. Magnates, ne linguam suam discant Socii, omni ope contendunt. Dæmon sacra profanis miscerit assuetus, ut Christianorum nomina infidelium prolibus recenter natis sine Sacramento imponeantur, efficiebat, ut cum adoleverint ignoraretur, utrum ritu Christiano nomen accepissent. Quæ omnia quamvis spem videantur adimere gentis aliquando convertendæ, tamen Apostolici viti considerantes Fidei propagationem humanâ æstimatione perpendi non debere, & ferè nunquam sine ingenti labore constantiaque peragi: ipse projecta in eum, qui dat verbum Evangelizantibus virtute multa, læti & alacres per hæ deserta loca eunt, mittere pergebant semina sua, fructum datura in tempore suo. Ferdinandus Torreblanca Hualfinam Calchaquinis vicinam vallem, & oppidula Saltensi ditioni subditâ lustrans, vix ullum reportavit opera pretium, ob gentis perveritatem, inverecundis moribus & superstitioni pertinaciter inhærentis. Permisere tamen Barbari in suis terris Cruces erigi, facella excitari, Sacraque coram se fieri. Petrus Patricius Utimbæ potentissimi Casiquii terras adiens, non pauca benevolentia pignorarecepit; nam ipsi met Urimba iter facienti, honoris ergò, obstacula viarum amovit, uxoris & filiorum alloquium permisit, & in ædicula abs se ante condita, demptis crinum redimiculis, Sacra facienti interfuit.

Cumbicha,